

GAZETA KRAKOWSKA

N° 49.

Z KRAKOWA DNIA 21 CZERWCA 1818 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 13 Czerwca.

Upadł znnowu filar sławy imienia Pol-
skiego: Naród i wojsko całe, poniosły ar-
cy-bolesną stratę. W tych bowiem dniach
otrzymano tu nader smutną wiadomość,
że znany światu z dzieł rycerskich, wiel-
ce oyczyźnie zasłużony wojownik i oby-
watel, Senator - Woiewoda, Jenerał jazdy,
Jan Henryk Dąbrowski, po krotkiej cho-
robie zeszedł z tego świata dnia 6 b. m. w
dobrach swoich Wisneygorze, w W. X.
Poznańskiem. Spodziewamy się bydź w
krótce w stanie podać do wiadomości pu-
bliczney, obraz życia tego sławnego Wo-
dza, który we wszystkich kraiu przygo-
dach, walcząc mężnie za oyczynę na wła-
sney i obcych ziemiach, pałając zawsze
duchem prawdziwego Polaka, utrzymy-
wał drogą iskrę i nadzieję bytu narodowe-
go, wtedy nawet, kiedy tenże byt zda-
wał się bydź nieodzownie zagładzony.

Z D A N I E

⊙ *Rapportie Rady Stanu z dwuletnich czyn-
ności Rządu, w Imieniu połączonech
Komisarzy Seymowych Senatu, przez
Xcia Adama Cartoryskiego Senatora*

*Woiewodę, na posiedzeniu dnia 24 Kwie-
tnia czytane. (Ciąg dalszy.)*

Wydział Sprawiedliwości.

Wydział Sprawiedliwości acz okazuje też samę gorliwość i te same chęci zbawienne, z tem wszystkiem, czy to dla wielości i zawitości zatrudnień, czy też, że skutki zaburzeń trudniejsze są do naprawy w rzeczach na porządu i ciągłości prac stojących, nie mógł posunąć robót swoich tak daleko, iak zapewse pragnął. Zatuujemy, iż po trzechletniem istnieniu Rządu Konstytucyynego, Sądownictwo dotąd nie mogło przybrać Konstytucyynego kształtu. Od tego pierwszego i oddawna oczekiwanego kroku zależą inne odmiany, i szczęśliwie nadal zapewniona śpieszna, i surowa sprawiedliwość. Za nim poydą naytroskliwsze be już nieodzowne wybory. Urzędnik już nie tymczasowo pracujący, przymie się głębiey duchem obowiązków Konstytucyją na Sędziów przez ich niepodległość tem surowiey włożonych. Sędziowie przez Króla mianowani, wspólnie z Sędziami z wyborów obywatelskich złożą szczęśliwy dobór mężów; jednych w nauce prawa głębskich, drugich, zaufaniem współbraci i gruntownym rozsądkiem celujących.

Wprawdzie organizacyia Sądownic-
twa zformą procedury ścisły mieć musi
związek; a ztąd jedney, bez względu na
drugą przygotować nie można było. Lecz
nie zdaje się Komiszyiom naszym, aby

ta okoliczność miała być dostateczną przyczyną do opóźnienia, którego doświadcza Naród w urzędzeniu tej węgalskiej części ustaw krajowych. Niestawo musi być Rządowi ile formy terażniejszej procedury w niektórych częściach niestosowne, ściągają na siebie utyskiwania mieszkańców; z jakimi przewłokami poszukiwanie niektórych krzywd jest połączone, iak po uzyskanym nawet dekreście Sprawiedliwość częstokroć w wykonu truda jeszcze bywa do dostąpienia. Usunięcie tych dolegliwości, było jedną z nayspilniejszych potrzeb kraju.

Zaiste nie można na tem miejscu nie zwrócić uwagi, na smutne położenie tego kraju, co do praw cywilnych i kryminalnych. Odwrócony z toru doskonalenia własnych narodowych Ustaw, w przeciągu lat niewielu, widział lud Polski narzucane sobie obce rozmaite i koleją jedne po drugich szybko smieniane prawa. Co bywa gdzieindziej owocem doświadczenia, doznanej potrzeby i długiego namysłu i rozbiuru, u nas było skutkiem gwałtownego narzutu, który w jednym okamgnieniu zmieniał całe prawodawstwo cywilne i kryminalne, dla tego jedynie, że takie gdzieindziej było zaprowadzone. Trudno zrozumieć iak wśród takiej niestawości praw zawsze nam obcych, wśród niestawności zmiany związków i pojęć towarzyskich, rysy iakiejkolwiek drogiey nam Narodowości, i święte do niej przywiązanie mogły ocalać. Nie przeszedł za tym przykładem Nasz Król Wielkomyślny, zostawił rzeczy w stanie, w jakim one zastał; lecz ten sam stan wielkie w sobie zawiera niedogodności. Prawodawstwa kolejno nam narzucane, wiktają sprawiedliwość i wszystkie niemal stosunki majątkowe tygiącznymi prawami i formami. Zaczęte sprawy za innego Kodexu, za innego popierane, jeszcze dotąd czekają ostatecznego końca. Ileż w tym stanie rzeczy, nadzwyczajnych i różno rodnych wiadomości szukać w Sędziach potrzeba? Jak obszerne pole do wykretów i nadużycia? Dla atych prawników i pianaczy ile sposobów dogodzenia fałszowi i chciwości! To to pobudki, temu krajowi szczególne, połączone z wielu innymi aż nadto prakcyny-

waiacemi, iż pierwsza zasada szczęścia każdego narodu opiera się, na własnych i dobrze zastosowanych prawach cywilnych i kryminalnych, powinny były poprowadzić Rząd do zajęcia się nayspierwey wydobyciem Narodu z tego zgubnego położenia. Wypadalo przed innemi sprawami wzać się do przygotowania Kodexow, czy to szykując w nich nowe i odmienne prawa, czy też teraz będące zachowując, lub bliżej ie do potrzeb i miejscowości stosując.

Pamięć na dawne kraiu tego ustawy, i doświadczenia tylu potem sprobowanych prawodawstw, bezstronnie ważne i teoryj wydoskonaloney legislacyi sprawdzone, wydać mogą systema Praw odpowiednie terażniejszemu światlu Europy, lecz razem stosowne do charakteru, obyczajow i potrzeb mieszkańców; zdolne posuwać ich w zawodzie cnot i poleoszeń towarzyskich. Załować przychodzi, że Rząd Konstytucyjny, natychmiast po swoim ustanowieniu, nie zaczął nie urządził tej ważnej pracy, tak, aby przy głębokiem zastanowieniu się, iakiego te trudne wymagały materiaie po wybraniu pewnego systematu i zasadnych maxym, praca z przyzwointem użyciem czasu oraz wyrozumieniem opinii publicznej, mogła być częściami wydawaną. W krajach nawet samowładnych, gdzie się trudniono układaniem Kodexu, systemat ogólny i działy jego bywały publiczności jeliane. Domagano się od wszystkich Trybunatów, od całego narodu zarzutow, rad i myśli nowych, aby nawięcey światła zebrać, rzecz ile można do dojrzałości w przed doprowadzić, nim przyydzie prawodawcy oblawić oniey wyroki swoje. Podobna metoda działania, byłaby zdaie się ieszcze bardziej na swoim miejscu w kraiu, gdzie prawa przez dyskusyie Izb Seymowych przechodząc, do niey wcześaie przygotowane byłoby powinny.

Postępowanie Rządu w tym względzie, niezupełnie zaspokaja troskliwych o wydoskonalenie prawodawstwa krajowego. Pracę która powinna była być rozważnie i z długiem zastanowieniem prowadzoną, zdaie się, iż cokolwiek późno rozpoczęto. Pośpiech musiał towarzyszyć

matejstom, potrzebującym największego namysłu. Odmiana cywilnych praw w tak krótkim czasie, dorywczo i ułomkami przedsięwzięta, rodzić musi w nas bojaźń, iż swemu nie odpowie celowi, że brak systematu i jedności da się koniecznie, w nowych prawach mniej więcej pocuć, i że te niedogodności w przyszłej legislacji pomnożyłyby się do wysokiego stopnia, gdyby baczne oko Rządu na nie zwróconem nie zostało. Ustanowienie więc jednej ciągle trwającej Kodexowej Deputacji, spieszna organizacja Sądownictwa i przeprowadzenie przez Sejm Kodexow postępowania Sądowego, uzna zapewne Senat za działan a pierwszey wagi i potrzeby, których przyspieszenie i urządzenie, jak wszelkie inne dla nas dobro, wysokości opiece i pieczy Króla oddać winniśmy.

W nierozwiniętej dotąd organizacji Sądownictwa, trudno jest trafnie zrobić postrzeżenia, coś pewnego wyrzec o biegu i wymiarze sprawiedliwości w kraju. Spieszmy jednak wyznać, żeśmy się z raportu przekonali, jak mało spraw w stosunku do ich liczby zalega. Co gorliwosci Sądów, lecz razem niespracowanemu dozorowi Komisji Rządowej Sprawiedliwości przypisać należy. Prosić tylko zostaje o zwołanie środków przyspieszenia końca tak długiego ciągnącym się sprawom konkursowym, które także między przyczynami wstrzymującemi podniesienie wartości ziemi i powrót kredytu policzyć należy.

Z poclechę musiał Senat czytać w Rapercie wzmiankę o urządzeniu więzień; jest to jedne z owych przedmiotów, którym podług naszego zdania, w szeregu swoich zatrudnień Rząd winien dać pierwszeństwo. Bez należytego urządzenia więzień, prawa karne nie są uzupełnione, i powiększney części nie tylko do celu swego poprawy powszechney nie dochodzą, ale się od niego nawet oddalają. Brak funduszów nie zdaje się do tateczną przyczyną, aby to dzieło tak gwałtownie od kraju i ludzkości wyznęcało, nie zostało rozpoczętem. Rędy zaptrudnien się, iż kasy publiczne zbywają, a okazują zapasy

jakżebyśmy mieli powątpiewać, że Monarcha technacy samą ludzkością i chęcią polepszeń meralnych, nie rozkaże Rządowi swemu odłożyć fundusze na tak święty przedmiot. Ze zaś urządzenie więzień, i sposób obchodzenia się z uwięzionemi każdego rodzaju, znacznie umiarkuje kary, i przywiedzie one dopiero do pewnego i zupełnego skreslenia; zatem zasady jego, zdaje się, iż przy projekcie Kodexu postępowania znaleźćby miejsce powinny.

Przy końcu uwag nad wydziałem Sprawiedliwości, nie mogą wasze Komiszyo nie wyrazić życzenia swego, aby jak świętem jest prawo niepodległości Sądów, tak też karność ich najostrzej utrzymana była; i żeby Sąd Najwyższy wpływ swój w tym względzie przez surowe wzmocnianie przykłady, nie zaniedbywał, jeśli się kiedy smutna tego zdarzy potrzeba, karąc pamiętnie plamiąc szanowny charakter Sędziostwa.

Niech się godzi dodać jeszcze, jak dać lece w bory i podawane Kandydatów namienia Sędziowskie, są trudną i ważną atrybucją Władz Rządowych, i jak tu wszelkie osobiste względy zapominane być muszą. Gdy z woli Konstytucyi trzecia część Sędziów przez Króla ma być mianowana, postuży ta okoliczność szczerliwie Rządowi, aby przy zaprowadzającej się Konstytucyney organizacji sądownictwa, uznać jeszcze to szanowne powołanie i po kilkoletniem już poznaniu i doświadczeniu osób, sam dobor ich utrzymać, mianując nieodwołnie między terażniejszymi Sędziami niższych Instancyj, nayszanowitszych nauką i niepekoląą cnotą.

Wydział Spraw Wewnętrznych.

Wydział administracyi krajowey narozciąglejszy co do przedmiotów, naybliżey wpływaący na codzienny byt Obywateli, naywięcey ściągają także na siebie uwag i potrzeb. Tu zaiste szczególniey uyrzemy tę czynność, która całą naszą administracyją ożywia, tu naywięcey widocznych już skutków ustowań rządowych.

Powinnismy sobie wieszować, iż za chęconą bezpieczeństwem Konstytucyją zapewnionem znaczną liczbą kolonistów cudzoziemskich przeniosła się do nas, i część

ich za staraniem Rządu wygodne znalazła siedziby. Kraj ten znaczney, ieszcze potrzebuie ludności; puszczę i pola zarosłe, czekają rąk, któreby ie w uprawne zamieniły niwy. Koloniści cudzoziemscy, przynoszą z sobą swoię pracowitość, swóy przemysł; życzyć należy, aby dawni mieszkańcy łącząc się z niemi, korzystali z ich dobrych przykładów, a sami ich naradków przerebili.

Z radością widzimy po całym kraju, jakowyś ruch, iakieś ku lepszemu dążenie, które oznacza powrót tey ziemi do życia. Wszakże razem z Raportem Rządowym wyznać potrzeba, że te oznaki powracających sił i dostatków między włościanami bardzo są ieszcze słabe. Ta klasa tak szanowna, a za zwyczaj tak nieszczęśliwa, pierwsza doznała klęsk kraju, które wszystkie o nią się opierała, ostatnia zaś używając jej pomysłowości. Kiedy właściciel gruntowy, kiedy mieszkaniec miast większych już poczuwa pierwsze skutki porządku i pokoju, włościanin ledwo się ich w dalekiej spodziewa przyszłości. Ogołocony z zaprzęgu, obarczony bez miary podatkami i powinnościami, żadną miarą przystać do siebie nie może, cóż dopiero iakiejkolwiek dorobić się zamożności? Przedsięwzięte niektóre starania około poprawy ich bytu, choć mało znaczące, i mniejszych dotykające szczegółów, warte są iednak pochwały. Wszakże większe konsensus na żydów w tymże nałożone celu, nie trafia do niego, bo kiedy nie odstręcza żydów od szkodliwego szynków przemysłu: przynusza ich raczej do natężenia wszystkich sprzężyn przebiegłego dowcipu, aby do szczytu włościan zubożyć dla wypłacenia się Rządowi i właścicielom. Zostaje iedyny środek: na zawsze żydów od szynków psunąć.

Liwerunek acz przez zmianę naopłatę pieniężną nieco jest ulagodzony, bo już nie wymaga wydatków na magazany, uwalnia od wielu mitręg w dostawianiu i oddawaniu produktów, zawsze iednak na samych spada rolników, i tem jest dotkliwszy, że nie trafne jego w przeszłych czasach rozłożenie, najniesprawiedliwszą rodzi nierówność. Nado, ceny przez sam Rząd nałożone, niższe co do ziarn w mniejszych kwocie wymaganych, wysokie pozostaly

co do przystaw znaczeniejszych, owsa, siano i słomy, a przez to w wielu miejscach uciążliwemi się okazały. Z tych powodów łatwo wnieść można, że liwerunek, jest iedną z przyczyn, które na długą niedolę przeznaczają włościan, i jeżeli ich wspaniała ręka Monarchy nie wesprze. Gdyby ze względu na potrzebę niezbędną Skarbu opłata liworunkowa w części pozostać miała, wypadaloby koniecznie, aby inaczej była rozłożona, lub zmieniona na inną pobor równiey wszystkim ciężący. Dotąd bowiem gdy inne klasy mieszkańców, których klęski wojenne mniej dotknęły, używają już stodoły pokoiu: iedni tylko rolnicy i właściciele gruntowi, zamiast spodziewanej, i należący się im ulgi, nałożone w czasach burzliwych nadzwyczajne ciężary dźwigać ieszcze muszą. Przybliżoby im nieiakąś pomoc ukończenie i zaspokojenie rachunków o pretensyie ich do Skarbu, nakazane dawno po Woiewództwach, lecz które dotąd zrobione nie zostały; gdy iednak tak długiego zdaię się nie potrzebują czasu, żądać słuszenie można, aby przyspieszonymi były.

Miasta mianowicie mniejsze, aczkolwiek zwolna bardzo powstają, iednakowoż o krok daley niżeli wieś postąpiły. Tu Rząd do skuteczniejszych ulać się środków, przeznaczając na pożyczkę, chcącym się budować znaczne sumy, których kraj zapewne żałować nie będzie. Pozostałe wysłedzenie własnych miast dochodów dziś zatraconych lub roztrwonionych, oraz ułożenie ich etatów, tak, aby ich dochody nie na same tylko pensyie oficyalistów, ale i na użytki miasta obrócone były. Rzecz ta w Raporcie napomknięta przedkiego wy maga skutecznia, co po gorliwości Kommissyji Spraw Wewnętrznych, obiecywać sobie niewatpliwie można.

Warszawa była szczególnym przedmiotem starań rządowych. — Dzielne były te starania, i szczęśliwe wydały skutki. — Hovnie uposażona stolica, piękniejszą przybiera postać. Uporządkowanie iey do początek podniesieniu się innych Miast znaczeniejszych, które zechca w miarę swych sposobów dość do podobnego porządku i ochędstwa. — Tu jest miejsce mówić o wywłaszczeniu i o zapadłym w tey mierze wyroku rządowym. — Konytucyia w

artykule 26tym własność jako podstawę społeczeństwa zatwierdziwszy. w następującym artykule waruje: iż kiedykolwiek Rząd będzie miał wolność, wymagać odstąpienia własności, lecz dodaje, że Prawo oznaczy formy i przypadki, do których powyższe prawo zastosuje się — Uchwały więc Seymowe na to potrzeba: któraby ściśle określiła, co znaczy użyteczność publiczna, kto ją ma uważać i w jakich formach; któraby jasno wytłumaczyła, iż jedna tylko dowiedziona potrzeba stanu, i znaczna korzyść powszechna, usprawiedliwić zdołają wywłaszczenia. — Prawa na to obieganego przez Konstytucyą, kraj z tem żywą niecierpliwością oczekuje, iż pomienione Rząd we postanowienie, nie zaspokaja co dotych warunków troskliwości powszechnej, i z brzmienia swojego jest tylko tymczasowym.

Słyszał Senat w czytany Raporcie wyrażone wszystkie nowe opłaty, które Rząd uznał potrzebą po różnych miejscach ustanowić, iako to: Kopytkowe, opłata od portu, konsekwowe, mostowe, i t. p. — Pobory te choć w dobrych zamiarach założone i dobrze użyte, winien Senat wskazać Królowi naszemu, jako przeciwnych chowu i literze Konstytucyi. Opłaty iakiegokolwiek rodzaju są podatkami. — Podług Konstytucyi podatki nakładać, czy to na cały kraj, czy je upoważniać na szczególne miejsca, do Uchwały Seymu tylko należy.

Postępując w rozbiórce Rapportu porządkiem materji, przychodzi nam mówić o kwaterunku. — Ten zabytek rewolucyjnego systematu prowadzenia wojen, póki nie ustanie, póty Wsie i Miasta do dobrego bytu nie przyjdą. — Póki trwa terażniejszy kwaterunek, nikt w istocie własności swojej nie jest Panem, widzi sey używane sobie odjęte, i w sey bojaźni, nie ma chęci ani pomnażać, ani odnawiać zabudowań. — Dla wyjścia z tego zgubnego porządku rzeczy, nie ma innego sposobu tylko wystawienie koszar i stajni, a nadto zaprowadzenie stałych kwater. — Do czego z radością widzimy, iż Rząd przedsięwzięte już niektóre środki.

Rękodzieła i fabryki, bez których Miasta ani istnieć, a tem więcej warstają nie mogą, i które są głównym powodem do

ich zakładania, znaczne i niebezskutecznie od Rządu odebrały zachęcenia. — Nie będzie kraj żałował wydatków na to tożonych. — Spuszczając się na własny interes każdego, i spodziewając się, że fabryki same powstaną i wzrosną, kiedy dosyć zysku przynosić będą, aby się utrzymać mogły, jest w istocie najprawdziwszą zasadą; lecz iak wszystkie prawdy, ulega pewnym umiarkowaniom w praktycznym zastosowaniu. — Pierwiastkowe zaprowadzenie fabryk w kraju zupełnie z nich ogolonym, jest zawsze z dosyć znacznym resisco połączone, wymaga znaczniejszych niż gdzie indziej pierwszych funduszów, dla większej trudności w dostaniu wprawnych rąk, potrzebnych machin, aparatów, wszelkich pomocniczych narzędzi, i iuz podrobionych materjałów. — Te trudności i długi nałóg mieszkańców, przez który przynoszą towary zagraniczne, i niedowierzają fabrykom krajowym, są przyczyną, że prywatny interes sobie zostawiony, w tym razie daleko później działa, niż rzeczywista możność i potrzeba krajowa tego wymagała. — Wpływ Rządu i pomoc, te pierwiastkowe trudności usuwa i pierwszy dalek popęd. — Lecz popęd ten byłby próżnym, iezliby potem ruch sam przez się, nie mógł utrzymać się i odnawiać. — Tu więc okazuje się mądrość Rządowa, kiedy takie jedynie wspiera fabryki, które stosownie do potrzeb kraju, materjały krajowe przerabiając, przez własny odbyt zakwitnąć potrafią, bez dalszej pomocy Rządowej.

Postanowienia wydane o nowych wynalaskach, o rzemieślnikach i professjonistach, noszą na sobie cechę przezorności i swobodnych zasad Rządu.

Dzięki oddać winniśmy Rządowi za podjęte starania do ożywienia handlu. — Zapowiedziane Jarmarki na bydło, skoro swój skutek odbiorą, tak dla swych okolic, iako i dla całego Królestwa pożyteczne wydadzą owoce. Lecz waloy Jarmark w Warszawie, uzna zapewne Senat za jedną z tych myśli szczęśliwych, które do wzrostu handlu, i podniesienia Stolicy dzielnie przyczyniając się, światley Administracyi co iak skuteczniża, zaszczyt na zawsze przynoszą. Zyczyć pozostaie, aby Rządnie przetrwał stalej skutecznie wspie-

rać tak pomysłcie rozpoczęte dzieło. Lecz handel nasz niewznieć wzrostu, poki tyle zawał spotykać będzie od krajów posiadających uścicia rzek naszych, i główne trakty handlowe, i poki w Wiedniu podpisane umowy dopełnione nie będą.

Ciesimy się nadzieją, że z czasem ta szubna polityka zasnada, iż ziemia obcą sobie granicą przecięta, już w jedney z swych części zakwitnąć nie może, tylko przez szkodę drugich, zupełnie po danym początku w Wiedniu przez wszystkie Rządy za niechana zostanie.

Łatwość i bezpieczeństwo komunikacyi lądowych i wodnych, jest zapewne jednym z czynniejszych środków bogactwa i oświaty krajów. — Bez nich handel wewnętrzny, ten poprzednik handlu zewnętrznego, i daleko od niego korzystniejszy, istnieć nie może. — Zważając jak w krótkim czasie, drogi i wewnętrzne sprawy krajowe polepszyły się, odda zapewne Senat winną zaletę za obrócone tak czynnie usiłowania Rządowe, do tak ważnego przedmiotu.

Zemilczed jednak nie będzie w mocy Senatu, iż w tych zamiarach chwalebnych, pomknęto usiłowania nad zakres konieczności i konstytucyjnych przepisów. — Szarwarki, rozmaicie po kraju ustanawiane, rozmaicie uważane i żyte: zahrać do dalekich i nie miejscowych robot, było to znowu stanowić pedastk. — Użycie podobne tych powinności, które nie we wszystkich okolicach były zwyczajem gospodarskim zaprowadzone, w innych zaś zabierając znaczniejsze dal robocizny do gospodarczych przedmiotów były obracane, koniecznie ciągnęło za sobą jakowyś ucisk i niestusznosc. Oprócz tego, nie w dobrą porę w całym kraju raptownie rozpoczęte roboty, strwoiły w znacznej ilości drogą ludzką pracę, i nie doszły zamiezonego celu. — Szarwarkowa robota, jeden z zabytków feudalizmu i poddaństwa, nigdy nie może być tak pożyteczną, jak ta, która za dobrowolną ugodą i regularną opłatą, stosownie do przeczornie zrobionego planu, jest wykonywana. Stan, z jakim się te nowe zrobione Trakty dziś znajdują, nie wyrówna nigdy wartości pracy przez robotników na nie wyłożoney, wynikiem rząd opóźnienia w uprawie roli i zasiewach,

zniszczeniu dobitku i dalszym szkodom, które tu wylizwać byłoby zbyt czernem; kiedy Trakty znacznisze już zostały wybrane, i wyrobienie ich nowym sposobem Rząd przedsięwziął. — Pozostać życzyć, aby robotami około dróg, wolnych rąk nawięcew zajęto, a robotników tylko w pomoc używano, i to w tym krotkim przed zbiorom i po zasiewie czasie, który od robot wiejskich jest wolniejszy.

Powtórzyć jeszcze na tem miejscu wypada, że wszelkie opłaty lub dostarcenia jakiegokolwiek bądź rodzaju, i pod jakimkolwiek pozorem pobierane; czy to w groszu, czy w naturze, czy w robociznie, nie mogą być przez Administracyją nakładane, lecz muszą albo aprzysitym Konstytucyynym budżetem być w prowadzone, lub też przez Sejm nakazane. Jakiem dopełnieniem Konstytucyynych przepisów, Rząd usztrzeże się od mimowolnych omyłek, uniknie skarg i z daleko większą pewnością, swego zamarsu, to jest: dobra kraju dosięgnie. — Czyżby się jeszcze można lękać, aby Sejm kiedykolwiek odmówił istotaie potrzebnych opłat i w miarę sił Kraiowych możliwych dostarczeń?... Przyszły czasy, w których Polak na własną szkodę nie pomay, zabraniać się napelniać Skarb Publiczny. — Nie oszczędzi On teraz ofiar na potrzeby kraju; z ochotą oddała część intrat swoich, kiedy drugą część może swobodnie używać, i kiedy jego ofiary są na prawdziwie użyteczne cele obrócone.

Roboty około rzek spławnych, i obwarowanie brzegów Wisły, przynoszą Rządowi niepospolity zaszczyt. — Znacznych wydatków, które były i są na to obrócone, nie pożałuje naród bez wątpienia. Zyczyć tylko należy, aby przedewzięte po wielu miejscach roboty, były częściami ogólnego dobrze rozważonego planu, który ochroni Rząd od straty czasu, i próżnych usiłowan lub kosztów. — Summa wyłożona na warsztat Berlinek, z którego spodziewać się należy, iż po całym kraju ta użyteczna statków budowa, zaprowadzi się, jest kapitałem, który hooce procenta odda krajowi.

Część Górnicza sama mówi za sobą, Dosyć jest przeczytać ten daty Rapportu Rządowego, dla powzięcia poehlebnych

szedł o przyszłym stanie krainowego Górnictwa. — Za czasów Zygmunto wych, Górnictwo kwitnęło w Polsce, lecz odtąd w zamierzenie ruszczone, do największego upadku i bezczynności przyszło. — Rządy zagraniczne, którym ziemia odba uległa, chociaż za zwyczaj dbałe o wyprowadzenie bogactw tego rodzaju, iednak przeczuwając może, iż nie długo miały tu zamieszkać, w niczem naszych nie podniosły kopalni. — Górnictwo dopiero przez Rząd Konstytucyjny z letargu zostało oduczone; wszystko stworzyć należało. — Wielkie kapitały musiały się zgóry na to odłożyć. — W krótkim czasie znaczne dały się widzieć postępy, które spodziewać się należy, co rok większe okazywać będą korzyści; a z czasem sownie wynagrodzą starania i fundusze temu przedmiotowi poświęcone. Rozumiemy, iż Rząd zechce szczególnych dołożyć usiłowań do udoskonalenia hut żelaznych, żąd na kraj niezliczone spłyną korzyści. — Odkrycie węglów kamiennych, które wodną komunikacją rozchodzić się mogą, jest ważnem dobrodziejstwem dla miejsc z lasów już ogołoconych i dla przysłych fabryk krainowych.

Wydział Policji także został ulepszony, i posuwa swe starania, gdzie tylko użytecznymi one być sędzi. — Wpływ Policji, aby był zbawie innym, tak musi być trafnie umiarkowanym, ażeby troszcząc się o bezpieczeństwo i wygodę publiczną, nie dawał się iednak poczuć wcale swobodzie osobistej. — Zdaje się, że Komisysia Spraw Wewnętrznych i Policji, trafia wprawdziwy środek swego działania i że stara się pogodzić świątobliwe u zanowanie dla własności i włości osobistej, z utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Między przedmiotami zatrudnień Wydziału Policji, są wzmiankowane szpitale. — Nie widzimy, aby oprócz szpitala Sgo Łazarza, ten Wydział niemi się bliżej zajmował, iak pilnując wypłaty należnych funduszów — Szpitale w naszej Stolicy powinny ściągnąć na siebie troskliwą uwagę Administracyi krainowej. Znaczenie ich, i praty, proorcya umierających, a nade wszystko liczba ginących dzieci, dowodzą, iż ta część uporządkowania i spieszniejszego ratunku od rządu wymaga. — Nie widzimy także ogólnych przepisów dla

zapobieżenie żebractwa, które przy dobrych po parafiach urządzeniach, zdało się, że najmniej w rolniczym kraju miećby miejsce powinno.

Urządzenia pocztowe poczynają mieć pomyślne skutki. — Ta ważna część komunikacyi krainowych, dla wygody publiczney ustanowiona, przez coraz starsze i więcej uporządkowanie, coraz lepiej swemu dogadza celowi. Do życzenia jest, aby opłaty słusznie umiarkowane, przeizdających i piszących z tniemi kosztami nie obarczały. — Dowiadujemy się, iż nowe wysłe urzędzenia względem dostarczania koni obywatelskich, mają w zamiarze ochronić ich od ucisku i bezprawnych wy magań.

Liczba wydanych paszportów i dochód stąd wyakty, okazują iak dalece łatwość wolnego przez granicę prziazdu Traktatem Wiedeńskim zawarowawa, ściśle się przez Rząd Królestwa dochowują, chociaż w niektórych sąsiedzkich Państwach prawideł wzajemności w tej mierze dotąd nie zaprowadzono.

Słuszność sama wymaga po nas, aby przy skończeniu Wydziału Administracyi Wewnętrznej, o którym tyle nam przyszło zrobić dostrzeżeń, oddać raz jeszcze wiarne zalety Komisysii Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, która składała się z tak licznych, a wcale różnych Wydziałów, wszystkim potrafiła wydać i w każdym ślady swojej zostawiła gorliwości.

(Reszta potem)

Z Wiednią d. 12 Czerwca.

W Czechach w Państwie Gistebnitz Successorow Xcia Łobkowica niedaleko miasteczka tegoż nazwiska zdarzyło się po trzech tygodniach w Kwietniu upałach osobliwe okropne natury zjawienie. Dnia 10. Maja około godziny 4. z południa na wy pogodzenem Niebie wzniosły się od wschodu czarne chmury, które w krotce całą wschodnią i południową stronę zasłoniły; zachodnia i północna były czyste i promienie słoneczna w nich dogrzewały. Około godziny 5. powstał mocny wiatr zachodni, a potem wschodni. Oba wiatry walezyły kpotężnie z sobą i w czasie 147

walki na coraz czarniejszych chmurach, które krzyżowała błyskawica, formował się spadzisto od wschodu z początku białdy, potem ciemny i nieprzeźroczysty słup czyli bałwan wiatrowy przeszło, 20. sążni małący obwodu, od ziemi aż ku dosyć gólsko opuszczonem chmurom. Tak uformowany bałwan miotając okropnie, zabierając kamienie, piasek i ziemię w górę i znowu je szpuszczając, posuwał się z łoskotem ku wschodowi. Przez przełamanie działających na ten bałwan od zachodu promieni słonecznych, okazał się słup ogniasty, który chmury zarumieniał. Gdy w tymże czasie słyszyc się dady uderzenia piorunów, ościenni zatem mieszkańcy popieszyli na te miejsce z sikawkami. O ćwierć mili od pół Kriwošy, na których zachodziła ta okropna scena, osiadł ogniasty słup na utorze i zaczął na nowo miotać. Z szyknością nie do opisania poruszał się straszny ten ogniasty słup już pochyło, już spadzisto, rzucając ogniaste promienie w ziemię, którą wraz z kamieniami kilka funtów wazącemi na wzór rasczycących, w górę do chmur, wyrzucał. Łoskot ten trwał piętnaście minut. Tu w środku tego wiatrowego bałwanu pokazał się od góry aż do dołu, biały pas w kształcie leia, który kilkokrotnie krył się, a nakoniec zupełnie zniknął. Po tem zjawieniu, które do 3 kwadransy trwało, zaczął bałwan wiatrowy na nowo swoje miotania, w tyle którego, pokazała się wspinala tęcza, na wzór mostu przezeń idącego. W tymże czasie częścią z czarnych, częścią przez ogniasty słup zrumienionych chmur wypadły mocne błyskawice i pioruny. Zwolna uchodziło to podo-

bnę do wyrzucającej ogień góry zjawienie ku górze pod Gistebnitz, z której deszcz piaskowy i kamienny widzeń spsodził. Tu ogniasta ta bryła zamienila się w chmurę kurzawy, która rozciągnęła się na całą tę górę i miasteczko Gisteboitz, gdzie pozrywała dachy, drzewa potamała, lub z korzeniami zziemi powyrywała, i w przebiegu wszystko liście na drzewach spaliła. Potem spuściła na Gistebnitz piasek, kawałki ziemi, gałęzie, proch, zborze, drzewo, gunty i kamienie, co tem większem przerażało mieszkańców atrachem, że temu spadaniu towarzyszyły błyskawice, pioruny i grad. Potok tej mieszaniny, połączoney z największym gradem, zrzucił w swoim przebiegu od Strzemierza przez Boratin, Kamenahota, Gistebnitz aż do Królewskiego państwa Woparzan wielkie szkody. Miasteczko Wernalitz najwięcej ucierpiało, bo nie tylko wszystkie zasiewy w jego okolicach zniszczone zostały, ale padające na to miasto w niezmierney ilości kawały lodu z do 3 funtów wazące dachy i okna potłukły. W teyże godzinie upadł w państwie Kautnitz w tak wielkiej ilości grad, iż do piątego dnia napełnione jeszcze nim były wszystkie doliny. — Z Pragi widziano od wschodu idące czarne bardzo chmury, które okropną zapowiadały burzę, lecz ominęły to miasto. Barometr spadł aza- iutrz aż do środka merkuryusza, a powietrze coraz bardziej się oziębiało, tak iż cieplomierz Reaumiura nie okazywał d. 31 Maia iak 3 stopnie ciepła. — Powyższy bałwan wiatrowy podobny jest do doświadczonego d. 30 Sierpnia 1806 w Palma Nova w Friolu Weneckim.

D O D A T E K
D O N° 49.
G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 21. CZERWCA 1818 Roku W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Dnia 27 miesiąca Maja roku 1818go zakończył życie swoje w dobrach dziedzicznych JW. Ignacy Hrabia Stadnicki, Senator Kasztelan Królestwa Polskiego, Orderów Orła białego i S. Stanisława Kawaler, od dzieciństwa swojego w Woiewodztwie Krakowskim zamieszkały.

Zgon Męża tego, liczącego 75 lat wieku swojego, Familją, Przyjacioł, i całe znające go Obywatelstwo, tkliwą ogarnęła żałością. Jest ona sprawiedliwym upominkiem tej Czci, którą całym ciągiem życia, we wszystkich krajowych posługach zdołał sobie uskarbić.

Potomak świetnego rodu, szczęśliwie pozazdrościł chwale cnych Przodków swoich. W ich przykładach czerpiąc zarod mności Ojczyzny, i cnót obywatelskich, szlachetną od nayspierwszej młodości unosił się chęcią, aby i w swej osobie starożytny Domu utrzymał zaszczyt.

Uposażony dobrodziejstwem wyższego wychowania: w osobiste przymioty, ugruntowane na Religii i moralności. Młodziem lat 18 liczący, puścił się w

usługi publiczney, a wezwany na wstępnie do ważnych przeznaczeń, sprawował po kilkakroć Urząd Deputata na Trybunały Koronne, i Posła na obrady Sejmowe.

Dopełnione te posługi krajowe wiek młodzieńczy przewyższające, były jutrzeźną dni świetnych, które na drodze doświadczenia i rozwijających się darów rozumu i serca, męża tego okryć miały blaskiem rzetelney obywatelskiej chwały: bo była w ów czas, w każdym Polaku iedyndą pobudką zasługi i iey nadgroda; tey zaś cechę nadawały szacunek współziemian i zaufanie Treuu.

Zastuga Ignacego Hrabiego Stadnickiego, pod temi obydwu względami uwieńczona została; gdy wyborem pod ten czas w Woiewodztwie Krakowskim licznego Ziemianów kole na dostoiny Urząd Sędziego Ziemskiego Jeneralnego Woiewodztwa Krakowskiego powołany został. Głos ten obywatelskiej Uchwały, trafił do serca Króla Stanisława Augusta, którego potwierdził wyrok z oznajmieniem Królewskim, iż tak wysoki Urząd powierza doświadczoney zastudze, i nigdy nieugiętey cności

a mierząc ich postępek, w tak znakomitym Urzędniku, z właściwą Panującym czunością, sprawowanie Urzędu (które z Ustaw krajowych na odpowiedzialność osobistą wystawionem było) uznawszy w obliczu praw i Narodu, niedotkniętym bynajmniej skazą w osobie Sędziego Krakowskiego; policzył go w grono pierwszych zasłużonych w Ojczyźnie Mężów, i zaszczyconego już wprzody Orderem S. Stanisława, Orderem Orła białego wynadgradził.

Tak świetne były przeznaczenia Męża tego, aż do chwili, która wstrząsnęła los Ojczyzny w tyloletnich zaburzeniach. Opatrzność sama ich rozwiązanie ostatnią ukrywała Wyrocznią, a gdy w rozpaczających Polakach upadkiem Ojczyzny, różne dzieliły się namysły, zmarły Hrabia Stadnicki tym tylko sprzyiał, które go nieplamiły skazą wcale sercu Jego odrodną; i dla tego wolał się oddać nadziei szczęśliwszej zamiany losów ojczyźstych, życie domowe osładzając związkami i miłością godnych siebie przyjaciół.

Z tego pokoju wyruszyło go najprzód hasło powstania narodowego pod Naczelnictwem Tadeusza Kościuszki, i mocą Rządu Wojskowego, wezwany, w Krakowie na Prezesa Sądu Kryminalnego, nieograniczoną prawie swą władzę, i tak straszliwą w Powstaniach wszystkich Narodów, umiał miarkować dojrzałością doświadczenia, słuchając tylko głosu własnego przekonania, i ludzkości sobie wrzodzonej, zastąpił i ocalał niewinność.

Z tą chwałą przy pokonanej usiłności Narodu, wrócił znowu do zaciszy domowej, już więcej dręczony rozpaczą, niż zasilany nadzieją, aby kiedy mógł się użyć w potrzebie służenia swej Ojczyźnie.

Cudowny atoli w zjawiska polityczne czas, przed oczami naszymi ubiegły, z upragnieniem, lecz niepodziewanem wskrzeszeniem Ojczyzny naszej, uderzył go po ciechę; aby tak użytecznie dla Współziomków, i tak świetnie dokńczył kresu życia, iak go rozpoznał.

W roku 1809 za przybyciem do Krakowa zwyciężkich Wojsk Polskich, przy zaprowadzeniu Urzędu Administracyjnego, mającego utrzymać w całej tęgości powagę władz istniejących, w Wydziale sprawiedliwości, Ignacy Hrabia Stadnicki, miał sobie poruczony Urząd prezesa Sądu Appellacyjnego; dopełnił go, z godnością odpowiadającą tak znakomitemu powołaniu, i powodowany doświadczeniem zdaniem, pojął i zgłębił księgę Ustaw w ówczas obowiązującą, z tą dokładnością, z jaką posiadał Prawa ojczyźstę; utrzymując zaś w nieugiętej ręce szalę Sprawiedliwości, przypominał Rodakóm i na powo dowiódł, z jaką sumiennością umiał zawsze piastować niepokazytelnie Urząd Sędziego.

W tym, z układu pokoju Prezburskiego, gdy Galicya Zachodnia do Xięstwa Warszawskiego wcieloną została, z rozszerzoną przestrzenią kraju, wykazała się potrzeba, powiększenia składu Osób rządowych, mianowicie Senatu, iako najpoważniejszy praw, swobód, i chwały narodowej straży: słusznie wyborowi Ojców Ojczyzny polecony. — Fryderyk August sprawiedliwy w wymiarze zasłużonej nagrody, na odgłos powszechnego szacunku, który się ku czci Hrabiego Stadnickiego w sercach Rodaków wznosił, umieścił go na Krześle Senatora.

Szronem Sędziwości ubielony Starzec, zgięty pod ciężarem wieku, i brzemieniem

sylu usług krajowych, zwałony na siłach ciała, skrępa jeszcze całą władność moralną, aby i na tym najdosłowniejszym stopniu, mógł się okazać godnym zaufania Tronu, i stwierdzić od dawna sobie przychylną miłość w spółobywateli.

Pod temi znamionami dopełnił ostatnią usługę dla sprawy publicznej na Sejmie Księstwa Warszawskiego roku 1811. Z powrotem do domu, coraz cięższe na zdrowie jego zwierzały się cierpienia; znosił je przez lat kilka z mocą Religijną, narzekał tylko na przygody czasów, które mu tyle poczyniły przerwy w zbawien-nych dla dobra krajowego zamiarach.

Westchnienia te, osłodziła nowa u-
budka radości, kiedy Traktatem Wiedeń-
skim r. 1815 usłyszał ogłoszone imię Kró-
lestwa Polskiego. To wspaniałomyślne
Mocarzów przymierze, uwielbiając w du-
chu prawego Polaka, dogorywał coraz z
dobiitającą śmiercią godziną; jako Senator
Polski przejęty czcią i wdzięcznością dla
Alexandra I. Cesarza Wszech Roszsy, Kró-
la swojego, Zbawcy i Wskrzesiciela Na-
rodu.

I te były ostatnie, poważnego Starca
uczucia, które poniosł z sobą do grobu.

Nierozwianam pasma Jego domowego
pożycia. — Mąż który iaśniał publicznie
z caot obywatelskich, czerpał je zapewne,
w tych czystych prawidłach rozumu i ser-
ca, z których wypływa zdrojy wszelakich
świat obywatelskich.

Szanowni Obywatele Wojewodztwa
Krakowskiego! byliście świadkami czy-
nów Męża tego, uczestnikami owszem ko-
rzyści, z jaką w gorliwości służby publi-
cznej, w słodyczy przyjaźni z bliska wam
się udzielał: przyznacie zapewne rzetelność
tego opisu, który jest godnym trafniejsze-

go pióra, aby go w księdze nieśmiertelnej
pamięci, w całym obrazie określić zdołają.

Chwała cnotliwych Rodaków, ile za-
szczyca ich pokolenia i domy, tyle razem
uświetaia roczniki dzieiów narodowych.

Z Berlina d. 11 Czerwca.

Wczoraj o godzinie w pół do trzeciej
zrana zakończył tu sławne i rycerskie ży-
cie swoje w 82 roku życia na piersiową pu-
chlinę JW. Hr. Fryderyk Adolf Krakreuth,
Król. Pruski Feldmarszałek, Gubernator
stolicy Berlina, Szef pułku Dragonii, ka-
waler orderów krajowych i wielu zagra-
nicznych. Z pierwszej Małżonki zostawił
córkę, a z drugiej dwóch synów.

Z Londynu d. 2 Czerwca.

Wczoraj odbył się tu ślub podług
obrazdaku Angielskiego Królewicza Xcia
Kambridgi z Księżniczką Heską, o czem
wyszły z dział uwiadomiły publiczność
Xże Rejent dał z tegoż powodu wielki o-
biad.

Okręt Vanstuart przybył tu d. 1 b.
m. przywiózł do d. 5 Stycznia z Chin, a
do 16 Marca z wyspy S. Heleny, gdzie
brakowało żywności, doniesienia.

Podług najnowszych doniesień z
wschodniej Indyi rząd nasz zawarł pokój
z Holkarem, a z Pindereami prowadzi po-
myślnie wojnę, leca ta nader utrudza An-
glików. Raja Beraru okazał skłonność do
pokoju. Peischwa 225,000 jazdy i 5000
piechoty raz pokazuje się w południowej,
drugi raz w północnej stronie swej stolicy
Poonah i utrudza ustawicznie woyska An-
gielskie, pomiędzy któremi panują jeszcze
choroby.

Halifax i St. John (Nowy Brunswik)
ogłosił nasz rząd za wolne porty, ażeby
do nich przeciągnąć środkowy handel z A-
meryką.

Obranie na Hayti (niegdy części Hiszpańskiej St. Domingo) prezydentem tamtejszej Rzeczypospolitey Jenerała Boyer, pocytuia tu za bardzo ważnem dla handlu z tą wyspą. Rozpoczął on urządowanie swoje wydaną w d. 12 Kwietnia z Port au-Prince odezwą następującą: — Jan Piotr Boyer, Prezydent Hayti. — Współobywatele! Alexander Petion już nie żyje! Utraciliśmy w tym Naczelniku naszego oycę, naszego dobroczyńcę. Współobywatele! Hayti jest dziełem waszych rąk, owocem waszey odwagi i siedliskiem, w którym naydoskanalsza wolność i obywatelstwo istnieją. Zechcemyż wyrzec się tych nieocenionych dobrodziejstw i uleść pod przeciwnościami? Nie, należy nam żywić naszą odwagę. Połączmy się więc, współobywatele! około drzewa wolności, pod którym popioły nieodżałowanego naszego Naczelnika spoczywają. Bądźmy, jeśli tego potrzeba, ludem bohaterkiem bądźmy zgodnemi, a staniemy się niezwycciónemi. Ja dam z siebie przykład odwa-

gi. Po padłym na mnie obiorze, nie jestem już zwyczajną osobą, ale jestem mężem stanu! Zastanćcie mnie, Współobywatele! swoją tarczą i wspieraycie mnie waszą radą i pomocą. Z wszystkiego co mój cziogodny Poprzednik postanowił, niemożę i nie powinno się nic odmienić. Daj Niebo, abym nigdy niebył w potrzebie karania zbrodni; byłoby to dla serca moiego naywiększą przykrością, &c. — Niech żyje Rzeczpospolita! Niech żyją prawa ludu i niepodległość Hayti! — Dzieło się w pałacu narodowym w Port au Prince d. 12 Kwietnia 1818 roku, a 15 niepodległości Hayti.

Jozef Bonaparte, Jenerałowie Grouchy, Lallemand, Girard i inni wychodnie Francuzy, chcą nad rzeką S. Trócy złożyć osadę, i oświadczyli się, iż niechcą ani trudnić się przemycańiem, ani uzbraianiem korsarskich okrętów. Wystali iednak w te okolice znaczne zapasy prochu, o które zachodzi sprzeczka między Hiszpanią i Ameryką.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 25. m. i r. b. o godzinie 3. po południu przed Notaryuszem Wojewodztwa Krakowskiego W. Markiewiczem w Krakowie w Kancelaryi iegoż przy Ulicy Grodzkiej pod L. 86. odbędzie się Licytacyia na wydzierżawienie roczne do dnia 24. Czerwca 1819. r. Wsi Sciberzyce w Powiecie Olkuskim leżącey, dziedzicznej Successorow niegdy Alexandra Węgierskiego, ato w skutek Rezolucyi Trybunatu Cywilnego Wojewodztwa Krakowskiego datowanej dnia 6. m. i r. b. Nro. 814. a podpisaaym Successorkom i delegowanemu do Licytacyi Notaryuszowi na dniu dzisieyszym doręczoney; wzywają się więc interesowani Successorowie, tudzież Opiekuni i Administrator do pilnowania Licytacyi, a chęć dzierżawy tey mający zaopatrzeni w dziesiątą część Summy Zł. Pol. 6000. do pierwszego wwołania ustanowioney, złożyć się na Vadium przed zaczęciem Licytacyi winną do podania swych Licytów. —

W Krakow dnia 17. Czerwca 1818.

Joanna z Węgierskich Borowska. Salomeia z Węgierskich Zabawska.

Ktoby sobie życzył realności iakowe w Królestwie Polskim, lub w Okręgu Miasta Krakowa posiadane, mieniać na Gallicyiskie, raczy się zgłosić do Właściciela Gallicyiskich, w Domu swoim pod Nrem 538 przy Ulicy Floryańskiej mieszkającego.

Kamienica w dobrym stanie, niepotrzebująca żadney reparacyi pod Nrem 520 w Ulicy Floryańskiej, o dwóch piętach, z stajnią sklepioną na 24 koni, tudzież Kamienica w teyże ulicy pod Nrem 517 o iednym piętze (gdyż drugie niemieszkalne) są każdego czasu z wolney ręki do sprzedania.

Podpisany Dzierżawca znaney powszechnie Kopalai Gipsu na Podgórze przy Krakowie, uwiadomią życzących sobie kupić takowegóż Gipsu do Warszawy lub dokąd bądź przez spław Wisłą, iż mogą zaim samym wprost Układy oileś iaka chcą bezczek robić: w czem zgłaszać się raczą do niego przez pocztę Franko, pod Adressem W. Małja Redaktora Gazety Krakowskiej. — W Krakowie dnia 13 Czerwca 1818 r.

Ka. Imierz Dolanowski.

Jan Hri Wielopolski oznaymia tak Kupców iako i Maystrów Miasta Krakowa, iż poprzedniczo i na przyszłość, wszystko od razu i got. wemi pieniędzmi płacić, a przeto Rachunków żadnych, iego Imieniem zaciągniętych, nie przymie.